

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 16. februar 2017 — Ramón Margarit Panicello mod Pilar Hernández Martínez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa — Spanien)

(Sag C-503/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — justitssekretær — begrebet »national ret« — obligatorisk retsinstans — udøvelse af domstolsfunktioner — uafhængighed — Domstolens manglende kompetence)

(2017/C 112/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ramón Margarit Panicello

Sagsøgt: Pilar Hernández Martínez

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de præjudicielle spørgsmål indgivet af Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa (justitssekretær ved retten i sager vedrørende vold mod kvinder i Terrassa, Spanien).

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 16. februar 2017 — Agro Foreign Trade & Agency Ltd mod Petersime NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van Koophandel te Gent — Belgien)

(Sag C-507/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — selvstændige handelsagenter — direktiv 86/653/EØF — samordning af medlemsstaternes lovgivning — belgisk gennemførelseslov — handelsagenturkontrakt — en i Belgien etableret agenturgiver og en i Tyrkiet etableret agent — belgisk lovvalgsklausul — lov, der ikke finder anvendelse — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — forenelighed)

(2017/C 112/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van Koophandel te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agro Foreign Trade & Agency Ltd

Sagsøgt: Petersime NV

Konklusion

Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter og aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, som blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara dels af Republikken Tyrkiet, dels af EØF's medlemsstater og Fællesskabet, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, der gennemfører dette direktiv i den omhandlede medlemsstats ret, og som fra sit anvendelsesområde udelukker en handelsagenturkontrakt, inden for rammerne af hvilken handelsagenten er etableret i Tyrkiet, hvor den pågældende udøver den virksomhed, der udspringer af denne kontrakt, og agenturgiveren er etableret i nævnte medlemsstat, således at handelsagenten under sådanne omstændigheder ikke kan påberåbe sig de rettigheder, som nævnte direktiv sikrer handelsagenter efter en sådan handelsagenturkontrakts ophør.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 14.12.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. februar 2017 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs mod British Film Institute (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-592/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra n) — fritagelser til fordel for visse kulturelle tjenesteydelser — ingen direkte virkning — fastlæggelse af, hvilke kulturelle tjenesteydelser der kan fritages — medlemsstaternes skønsmæssige beføjelse)

(2017/C 112/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sagsøgt: British Film Institute

Konklusion

Artikel 13, punkt A, stk. 1, litra n), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, der fastsætter fritagelsen af »visse kulturelle tjenesteydelser«, skal fortolkes således, at den ikke har direkte virkning, hvorfor denne bestemmelse i tilfælde af manglende gennemførelse ikke kan påberåbes direkte af et offentligt organ eller et andet kulturelt organ, som er anerkendt i den pågældende medlemsstat, og som leverer kulturelle tjenesteydelser.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.